

pot pa napravljajo nekateri srboritneži, katerih malovreden posel je, malo delati, pa veliko govoriti. Po premirju od zadnjih volitev je sprožil znano godljo prepira g. L. s tem, da je menil »zaribati« č. g. župnika in načelnika cerkvenega odbora g. Z. radi cerkvene hoste. Korak ta ni bil srečen, ker g. L. zašel je v blato, iz katerega, težak kakor je, je komaj »zbavcal«. Vrh tega ga je še neki porednež v »Gospodarju« pošteno okrcal. Rad bi se bil opral pravnim potem, ali ni kazalo, kajti besede, trde so bile, vendar le resnične. Nekaj se pa vendar mora storiti, misli g. L., da se žolč umiri in jeza ohladi. Zato pa je kakor nalašč stara tetka »Marburgerca«, v katere 45. št. udari L. po namišljenem dopisniku; pa ga ne zadene pravega, temuč nedolžnega. Zraven je tudi zinil široko, da se ni čuditi, če mu je ušlo mnogo, kar ni res. Pred vsem pa je na ogled postavil malenkost svoje slike, za katero ga ne zavidamo. Kot odgovor mu tu povemo, da se župljanom čudno zdi, da g. L. tako skrbi za cerkvene reči, ko ga vendar malokdaj v cerkvi vidimo, pa tudi mislimo, kadar je ondi kakšna potreba, da on še toliko ne dá, kakor udova v sv. evangeliju. Kadar boče on toliko storil za cerkev, kakor p. g. Pahernik iz Vuhreda, radi bomo potem njegove želje in nasvete poslušali in ubogali. — H koncu še besedo v poduk pomagaču onega dopisa. Ako je vsa leta v solah hlače trgal le zato, da se je naučil zabavljati, razpor sejati in svoje dobrotnike blatiti, pač škoda za čas zapravljeni! Če je že prvo dejanje njegovo — cvet tako malovreden, oj bridek bode še le sad, v škodo starišem in sramoto rodbini.

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Kajhar.) Pohajljajmo zopet malo kosti »Štajerskemu kinetu!« Kakó se v 6. št. v uvodnem članku huduje zopet nad čast. duhovščino v Ljutomeru in pri Veliki Nedelji, ker hoče prva Nemce izpodriniti in druga preprečiti — nemški »fajerber«. Za Boga svetega! Kdaj so duhovniki v tem oziru hujškali? Ali mar ne vedó, kje čevelj žuli njih farane? Ali ne vedó razločiti kot učitelj ljudstva dobro od hudega? Mislimo po pravici, da v Ljutomeru in pri Veliki Nedelji ni veliko Nemcev; ako se pa kateri nahaja, je gotovo kak »privandrani prusoman«. Radi tega bi moralo biti vse nemško in zopet nemško, in po njegovi komandi bi moralo vse plesati. No, to razvidi častita slov. duhovščina; je torej po svoji vesti in vzvišenem poklicu dolžna ljudi podučiti in priporočati, da ljubi Boga, vero, domovino in — narodnost, da ljubi — cesarja. Je to kaj napačnega, pregrešnega, ako stori č. duhovščina svojo dolžnost? Radi tega nemščina ni zavržena, saj se marljivo uči po vseh slovenskih solah, in to še preveč! — Dalje se je iz Žamanjc zagnal neki Visenjaki v slovensko-katoliško stranko, osobito v »Slov. Gosp.«, in to tako neumno in robato, da je le vredno »Kajharja!« Da »Slov. Gosp.« riše svojim bralcem dela mračnjakov, ter se je tudi spominjal tega mnogoletnega župana, kaj za to? Saj to vsak po sili Nemec v polni meri zasluži. Tudi je dolžnost »Slov. Gosp.«, da potiplje take možiceljne, kakor je Visenjaki. Upamo, da mu bo na smrtni uri vendar dobra duhovščina, akoravno jo sedaj takó grdo napada in psuje. Vprašam g. Visenjaka, ali je lepo brati v »Kajharju« notico, ki se je bojda godila na božjem grobu? Ali ni to pohujšanje Slovencev, kakor pravi listič? Zakaj pa prinaša take vesti? Listič, kakor je »Štajerski kmet«, ki prinaša take strupene članke in napada v vsaki številki slov. duhovščino, ne zasluži, da bi ga Slovenci podpirali; saj še niti slovenskih nadpisov na — zavitkih ne — zmore. Zatorej proč z njim!

Od Sv. Ilja pod Gradičem. (Smrt zajcu!) Zima je bila pustila žalostne sledove. Jesenska setev je skoraj popolnoma uničena, da si bo ubogi kmet komaj seme povrnil; posebno rž se je večinoma podorati mo-

rala. Pa vse to je uničeno samo za jedno leto. Pa kaj bo s sadnim drevjem? Sadonosniki so neizmerno trpeli, pred zajčjim zobom niso bili varni v zagrajenih vrtovih, pa tudi zavetje s slamo je prav malo pomagalo. Od c. kr. glavarstva je prišel ukaz, da se naj škoda, po zajcu storjena, preceni. Precenila se je, in znaša za našo občino tisoč goldinarjev! Ta svota, silni udarec za našo občino, naj se primeri z lovskim najemom, ki znaša na leto 31 gld.! Najemniki lova ne skrbijo, da bi iztrebili zajca, skrbijo le, da se pomnoži. Ako nam visoka vlada ne spremeni lovske postave, nam bo gladni požeruh uničil vse mlado sadno drevje, in ubogi kmet bo prisiljen sadjerejo pustiti. Naj se zajec zapiše med ropno zverjad! Ze davno bi ga ne bilo, ko bi ga postava ne branila. Prosimo gospode poslance, naj pomagajo do pravice!

Županstvo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvo svetli cesar se bodo peljali meseca septembra v Štetin, da obiščejo nemškega cesarja. — V državnem zboru je pri obravnavi o dispozicijskem zakladu govoril poslanec dr. Gregorčec, čegar govor prihodnjič objavimo. Državni proračun bode do konca tega meseca vsprejet, in potem poidejo poslanci na počitnice.

Česko. Preteklo nedeljo sta bila dva znamenita shoda. V Kolinu je govoril knez Schwarzenberg, da je najsrčnejša želja čeških plemičev, sporazumeti se z Mladočehi. Na shodu v Lounah pa so govorili mladočeški poslanci Jindrich, Kounic in dr. Edvard Gregor zoper to sporazumljenje.

Štajarsko. V Gradcu bodo vse volilce zbobnali na shod, da naj protestujejo zoper celjsko slovensko gimnazijo. Pregovor pa pravi: Kadar toča pobije, zvonjenje nič več ne pomaga! — Oni dan je »Reichspost« pošteno okrcala »Grazer Tagblatt«. Da je ta list v službi židovskih liberalcev, je že davno javna tajnost.

Koroško. Po hudi vročini in grozni suši so imeli zadnje dni več hudih neviht. Na mnogih krajih je neurje napravilo veliko škode. — Ministerstvo je ukazalo, da se dijaki v Zgornjega Koroškega v obče ne smejo več sprejemati v celovsko gimnazijo.

Kranjsko. Shod so minolo nedeljo napravili socialisti v Ljubljani in na njem vrlo nemškutarili. Domačih delavcev je pa prišlo le 20 na shod. — V Krškem bode posojilnica zidala »Narodni dom«. — Nadaljevalni kmetijski tečaj za učitelje se bode vršil v Ljubljani od dne 12. do 31. avgusta.

Primorsko. Laški »šulverein«, imenovan »Lega nazionale«, je imel v Tridentu občni zbor. Ima že 90 podružnic in 94.000 gld., s katerimi hoče polahoniti slovansko deco. — V Podgradu v Istri so pri občinskih volitvah Slovani zmagali v vseh treh razredih. — V nedeljo so pri Sv. Roku blizu Trsta na slovesen način v morje spustili novo vojno ladjo »Wien«.

Hrvaško. Nova občinska postava je stopila v veljavo dne 1. julija, in na podlagi te postave se imajo razpisati občinske volitve. Dosedanja samouprava mest je s to postavo zelo skrcena, vladnim ali madjaronskim pristašem pa zmaga pri volitvah omogočena; kajti uradniki imajo voliti nad polovico zastopnikov.

Ogersko. Civilni zakon se vpelje dne 1. oktobra in ob enem se upeljejo civilne matrike in stopi v veljavo postava o verski odgoji otrok iz mešanih zakonov. — V kratkem izdajo vsi ogerski katoliški škofje

skupen pastirski list, v katerem bodo vernike podučili, kako se jim je vesti glede na civilni zakon.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. sestavljajo pismo nuncijem ali svojim poslanikom. V njem bodo protestovali zoper slavljenje 25letnice, ki se bode letos praznovala, da so bili Pijemontezi papežu vzeli Rim.

Francosko. Nedaleč od Marseilla je bila te dni krvava praska med francoskimi in italijanskimi delavci. Francozi so napadli Italijane in jih 8 ubili, 10 pa težko ranili. Vsled tega nevolja na Italijanskem.

Angleško. Salisburyjevo ministerstvo šteje 19 članov in je nove volitve v zbornico že razpisalo. Volitve se začnejo prihodnjo soboto. — Slavni Gladstone, ki se je 60 let boril za pravičnost, je te dni dal slovo politiki.

Nemško. Posvetovanja nemških škofov se pričnejo dne 20. avgusta v Fuldi. — Pred tednom je v pruski zbornici zahteval neki katoliški poslanec, naj se odpravi Falkov ukaz, vsled katerega država v soli nadzoruje veronauk. Toda učni minister v to ni privolil.

Rusko. Minister vnanjih zadev, grof Lobanov, je vsprejel vodjo bolgarske deputacije, metropolita Klementa. Tudi car boja vsprejme bolgarsko odposlanstvo, in se napravi sprava med Rusi in Bolgari; toda Rusi med drugim zahtevajo, da se naj bolgarski prestolonaslednik odgoji v pravoslavni veri.

Srbsko. Ker Krističevo ministerstvo ni moglo upati, da skupščina sprejme postavbo o posojilu, je Kristič z vsemi ministri odstopil. Oni dan je kralj Aleksander imenoval nove ministre, ki so sami naprednjaki. Novi ministerski predsednik je Stojan Novakovič.

Turško. Po Macedoniji se sicer tu in tam vre, vendar do posebnega boja ne pride. Oni dan je turška policija zaprla v Uskübu več udov macedonsko-bolgarskega društva, med njimi tudi ondotnega bolgarskega škofa, češ, da podpirajo ustaše.

Azija. Kitajci so vzeli v Evropi, zlasti na Francoskem in Ruskem na posodo 400 milijonov v zlatu. Pogodba pravi, ko bi Kitajska ne zadostila svojim dolžnostim glede na vračilo, je mora prevzeti Ruska.

Za poduk in kratek čas.

Sanje.

(Spisal Janko Iskrač.)

Zakonskima Mihi in Jeri je slo — hvala Bogu — vse po redi. Bog jima je dal, če tudi ne po veliki obilnosti, vendar toliko, da nista stradala vsakdanjega kruha. Polje je dobro rodilo, živina je bila zdrava v hlevu, in v shrambi na podstrešju je bilo toliko žita, da se ni bilo bati ravno hudega pomanjkanja, ako bi tudi prišlo sedem slabih egiptovskih let. Vrh tega je blagoslovil Bog tudi njun zarod, da njima ni bilo treba skrbeti, kdo bode podedoval to, kar imata.

Vendar nekaj se jima ni hotelo uresničiti, kar sta si dolgo že želela. Bila sta namreč izmed tistih ljudi, ki mislijo, da jih prej ali slej čaka velika sreča, da bodo nenadoma kar čez noč obogateli. Naša zakonska sta se nadjala, da bosta ali v loteriji trno zadela, ali izkopala kak zaklad, ali pa podedovala kje kako precejšno dedščino.

Tedaj namreč, ko se je Miha ženil in jemal Jero, nesel je dvoje debelih piščancev stari konjederki, da bi mu izsrečkala, kaj ga vse čaka v zakonskem življenju. Konjederka je iz kvart izvedela tole troje za Miheta:

prvič veliko otrok, drugič veliko dedščino in tretjič veliko bogastvo.

Miha in Jera, ki sta bila silno praznoverna, in se je že prvo prerokovanje do pičice izpolnilo, drugo in tretje pa še trohice ne, stavila sta pridno v loterijo, prebrala že vse sanjske bukve, pa se ni hotela na nobeno stran pokazati kaka posebna sreča. Ker se tudi od sorodnikov nista nadjala kake dedščine, ugibala sta šestokrat, od kod bode prišlo prisojeno bogastvo.

Neki večer pride star sključen berač trkat na duri in prosi v imenu božjem prenočišča. Mihetova hiša je stala namreč precej na samotnem, zatorej, nista rada prenočevala ljudj, posebno take vrste ne, kakor so berači. Žena, ki je prišla odpirat, začne berača koj odpravljati, češ: »Pojdite le v imenu božjem, tukaj nimamo prostora, imamo veliko otrok. Saj še lahko pridete do bližnje vasi; noč je jasna in mesec sveti«. Da bi ga prej odpravila, stopi v čumnato, poišče skorjo starega suhega kruha, in ga nese beraču. Jera namreč ni bila posebno radodarna, posebno berači niso pri njej ničesar dobili.

Starček, kateremu se je na upadlem obrazu in teškem sopenju videlo, da ne bode več dolgo nadlegoval ljudij, začne mlo prositi, naj le tukaj ostane, da je strašno utrujen in ga noge več ne nesejo, ter da si nicoj ne upa priti do drugega bivališča. Med tem stopi tudi Miha, ki je bil malo bolj usmiljen, iz hiše in ko berač ne jenja prositi, mu dovoli da stopi v izbo. Starček se vsede k peči in si greje otrple ude. Ali tukaj mu ni bilo dolgo obstanka. Jera namreč zapazi, da ima berač precej sitnih živalic. Zdaj je moral berač precej pobrati svojo prtljago, in Miha mu pokaže pot v stelnico, kjer si v suhem listju napravi posteljo.

Resnica je, da kar človek čez dan vidi, o tem se mu šestokrat tudi ponoči sanja. Tako se je tudi Mihetu celo noč sanjalo o drobnih živalicah, ki so od berača lazile. Ko se v jutro zbudi, precej vstane in gre gledat v sanjske bukve. Tam najde, do so take sanje najbolj gotovo znamenje na denar. Zdaj se tudi žena vzbudi in pripoveduje, da se ji je vso noč sanjalo od suhega kruha. Miha pogleda v sanjske bukve, in najde, da kruh pomeni — smrt. Da takošne sanje res to pomenijo, to sta bilo oba uverjena; kajti to ve tudi vsaka ženica v vasi. Ugibala sta le, kedo bi neki umrl, in odkodi bi prišli — denarji. V bližini ni nihče bolan, — tudi od sorodnikov ne.

(Konec prih.)

Smešnica. Gospod dekan vprašajo pri izkušnji učence, zakaj da v peklu tako strašno gori. Dolgo se ne oglasi nobeden, slednjič pa reče Ongavov Janže: »Zato, ker naš atej doma pravijo, da nam hudiči drva krađejo!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) bodo prihodnji torek dopoldne, t. j. 16. julija, križa za zvonika nove frančiškanske cerkve v Mariboru slovesno blagoslovili. Vse častivce Marijine in dobrotnike tega bogoljubnega dela prijazno vabimo k tej redki svečanosti!

(Prevzvišeni vladika Strossmayer) so se dne 9. julija z zagorskim vlakom iz Zagreba odpeljali v Krapino in od tod z vozom v Rogatec in na Slatino.

(Na Dunaj so se vozili,) pa dolgi nos dobili. Kdo? Celjski mestni očetje so se dne 9. julija peljali na Dunaj, da bi na galeriji poslanske zbornice poslušali, kako se bode rešilo celjsko vprašanje. Ko je govoril konservativni štajarski poslanec Kaltenecker za sloven-